

A baranyai megyeszékhelyen zajló egyhetes ZeneSzüret elnevezésű rendezvénysorozat egyik érdekes állomása Benjamin Britten Noé bárkája című, először 1958-ban Angliában bemutatott gyermekoperájának pécsi előadása. A Budapesti Fesztiválzenekar és a Budapesti Énekiskola énekeseinek közreműködésével, a Kodály Központban előadott misztériumjáték egy országos turné második helyszíne.

Philipp György a fent említett énekiskola fiatal vezetője, tanára és a darab rendezője egészséges feszültséggel az arcán ül öltözőjében. A közönség folyamatosan érkezik a Kodály Központba, úgy tűnik, a majd ezer férőhely egyike sem marad üres. Nemrég voltak az első előadások, egészen pontosan szeptember 5-én és 7-én a Müpa-ban, a Budapesti Mahler-ünnep keretén belül. Vidéki premiernek számít tehát a mostani előadás.

- - - Kinek az ötlete volt a Britten mű színpadra állítása?

- **Fischer Iván** fejében született meg a gondolat és több oka is volt ennek. Az egyik az, hogy a mai magyar kulturális nihilből szükséges lenne kimenteni a mai fiatalokat, ennek talán van is esélye. Amennyiben megfelelő zenei nevelésben részesítjük őket, akkor ez bizonyára így lesz. A mű színpadra állítása tehát szimbolikus, az értékek most ebbe a bárkába kerülnek be, amit

megpróbálunk menekíteni. Másrészt generációk találkozása figyelhető meg a Britten műben, hiszen együtt zenélnek, játszanak gyerekek a felnőttekkel, így adódik át, „menekül meg” az ismeret, a tudás, az érték a fiatalabbak részére, sőt éppen általuk, hiszen továbbvivői, hordozói lesznek az értékeknek.

-□□ □ Budapest után most Pécsen hallhatja, láthatja a közönség az előadást. Országos turnét terveznek, vagy csak néhány állomása lesz vidéken a Noé bárkájának?

- A koncepció az, hogy tornatermekben és iskolákban fogjuk előadni a művet, már csak azért is, mert Britten nagyon fontosnak tartotta az amatőr zenélést – így ez is megjelenik, amikor a közönség és a szereplők a zene segítségével kapcsolatba kerülnek, a közös éneklés révén, melyet nagyon remélem Pécsen is sikerül megvalósítani. Igazán a mostani, a péntek esti koncert lesz a rendhagyó, mert nem koncertermekre méreteztük a darabot. A kérdésre válaszolva, pedig úgy tudom, hogy tíz előadás lesz még ebben az évben, Pest megyében található iskolákat keresünk fel a produkcióval.

-□□ □ Ki válogatta a szereplőket, nagyon sok gyerek játszik a darabban.

- A gyerekszereplők a növendékeim, a Budapesti Énekiskola diákjai, őket én válogattam be a darabba, a zeneiskolásokat az iskolákat tömörítő országos szövetség delegálta egy meghallgatás után. Egyszóval a csapat válogatott, a legügyesebb gyerekek kaptak lehetőséget a játékra.

-□□ □ Ön rendezte is az előadást, mennyiben tér el a koncepciója az eredetitől?

- Egy keretjáték különbözteti meg az előadást a többitől. Mivel a gyermekopera egy misztériumjáték, és mi az énekiskolában sok

ilyent adtunk már elő, ezért ehhez a formához ragaszkodtunk, tudtommal a mű előadás-történetében először. A játék lényege az, hogy egy szegény város rozzant főterére megérkezik egy szintén viharvert színtársulat, amely a maga szegényes díszleteivel előadja a Noé bárkájának történetét. A díszletek is különlegesek, **Árvai**

György

és

Szűcs Edit

a színjátékhoz igazodó középkori, Dürer metszeteit idéző színpadképpel jelentkezett, amellyel kiválóan harmonizál

Lenz Tünde

vetítése. Ettől egy kicsit más tehát az előadás, mint, amelyet Britten elképzelt, hiszen ők például a gyerekek által otthon elkészített állatfejekkel játszottak.

-□□ □ Milyen volt a fogadtatása az előadásnak?

- Nagyon jó volt, bár én azt gondolom, hogy nem is lehet ennek rossz fogadtatása, hiszen lelkesen és jól éneklő, zenélő gyerekek vannak benne. Reméljük, hogy a közönség ugyanilyen lelkesen fog bekapcsolódni a közös éneklésbe is. Másrészt pedig alapvetően ez egy nagyon jó kis mese, olyan, amelyet már az én három-négy éves gyermekeim is megértenek. De igazán nekem is tetszik, szóval ez olyan előadás, amely gyerekeknek, felnőttek egyaránt bír mondanivalóval és e mellett szórakoztat, leköt és magával ragad. Mi szeretnénk sok helyre elvinni a művet, iskolákba, sőt templomokba is, hiszen eredetileg a szerző oda szánta az előadást, ott is mutatta be először. Persze ennek vannak fizikai akadályai is, hiszen a bárka olyan nagy, hogy ötven gyerek elfér benne, így mindenhova nem férünk be vele, ezért kihívás olyan helyet találni, ahol a díszletek is érvényesülnek.

-□□ □ A szerző mennyire áll közel az ön zenei ízléséhez?

- Én szeretem Britten összetettségét, tetszik az, ahogy a gyerekeket megénekelte és az amatőr zenélésnek is nagy híve volt, ami szimpatikus. Amúgy a Noé bárkája személyes élményeken keresztül is közel áll hozzám, hiszen gyerekkoromban magam is játszottam a **Moldován Domonkos** rendezte magyarországi bemutatón. Igazán különleges, hogy most éppen én rendezem és vezénylem a művet, de szerencsés is, hiszen gyerekként 2000-ben olyan élményeket kaptam, ami most tapasztalatként beépül a rendezésbe. Amúgy pedig remélem, hogy a mostani szereplők közül is többen zenei pályára lépnek majd és inspirálóan hat majd rájuk ez gyerekkori élmény.